

Index Rerum,

Ad Episcopum non ad alium inferiorem de iure pertinet omnium causarum cognitio. *ibid.* num. 20
 Episcopus ex iuris assistentia manentur in iurisdictione per alium praesentia. pag. 320. num. 26
 Episcopus habet in iurisdictione intentionem fundatam de iure. *ibid.* n. 35
 Maxime in criminalibus, & matrimonialibus vigore Concilij, in quibus etsi inferior allegat immemorabilem, Ordinarius manentur donec per tres conformes cognoscatur. p. 321. n. 39
 Episcopus sola assistentia iuris nitens non manentur in iurisdictione confitito de privilegio, & quasi possessione contraria. *ibid.* n. 41. cum seqq.
Epistola.
 Ex aliquot epistolis Pontificum, & Regum Catholicorum ad invicem missis colligitur, animus Papae approbatius recursum ad Regem. p. 58. n. 192
 Quas concordata vocavit Diana. *ibid.* n. 193
 Epistolae Papae, & Principis legis vim habent, & pro lege possunt allegari. *ibid.* num. 194. & 469. n. 52
 Epistola Regis refertur directa Protegi Siciliae ne patiatur qualibet litteras Apostol. contra S. Inquisitionem, aut Ministros executionis, donec ad se remissa examinentur. p. 469. num. 53
Error.
 Error etiam inculpabilis non potest extendere rescriptum ad casum sub verbis non comprehensum. p. 485. n. 10. & seqq.
Eventus.
 Quod secundum legem factum est ex eventu non retractatur. p. 43. n. 96. & seqq. ubi de variis doctrinis.
Evidentia.
 Evidentia re data in solutum creditori, nequit creditor agere primaeva actione per adiudicationem iam extinctam, sed alia nova agere debet. p. 335. n. 20
Examen. Vide Causa.
 Breve Pij V. de iterum examinandis Religiosis Confessoribus ob ingens scandalum inde ortum reformavit Gregor. XIII. ad supplicationem Philippi I. pag. 81. num. 40. & seqq.
 Declaratio S. Congregationis refertur, quae ad evitanda scandala inter Ordinarios, & Religiosos oriuntur propter novum confessorum examen. *ibid.* n. 42
 Et Doctores, qui videndi circa hoc novum Religiosorum examen ad consistendum. *ibidem* num. 43. & seqq.
 Examen litterarum Apost. ad retentionem non eger iurisdictione, sed extraiudiciali cognitione. p. 111. n. 21. & seqq.
 Examen altius requirit remedium retentionis querela violentiae, cum haec exactorum inspectione terminetur. p. 160. n. 14
 Examen litterarum obtentorum per alienigenam horum Regnorum cadit super mero facto temporali, an sit originarius, vel extraneus, quod incapax est spiritualitatis. p. 192. n. 32. & seqq.
 Examen litterarum in derogationem iurispatronatus laicorum, aut Regis, cadit super mero

cto, an quis sit in quasi possessione iurispatronatus necne. p. 194. n. 53. & seqq.
Exceptio. Vide Res iudicata.
 Exceptio defectus intentionis, vel facti non censetur exclusiva ab statuto recitente omnes exceptiones. p. 65. n. 37
 Exceptio ista reiecta per pactum de non opponendo, non censetur, & admittitur contra executionem. *ibid.* n. 38
 Exceptio defectus intentionis, vel facti post terminum datum à iudice ad opponendum admittitur. *ibid.* n. 41
 Exceptio defectus intentionis, & facti ex illis est, quas iudex supplere tenetur parte non opponente. p. 66. n. 42
 De hac exceptione defectus intentionis, qui tractent, & explicent. *ibid.* n. 43. remissive.
 Exceptio, quae non debuit admitti, admissa tamen nocet. p. 134. n. 38
 Exceptio dilatoria, si sit talis naturae, vt reddat processum retro nullum, etiam post litem contestatam admittitur. p. 141. n. 116
 Exceptio modificativa ad vnum finem opposita ad diuersum in executione opponi potest. p. 394. n. 96
 Exceptio, Papam voluisse concurrere cum Ordinario, pertinet iudicio ordinario, nec obest prouiso per Ordinarium, quominus executionem impediatur litterarum Apost. p. 501. num. 158
 Statuto prohibente exceptionem omnem contra instrumentum publicum, admittitur exceptio, quod instrumentum non sit publicum. *ibid.* n. 169
 Etiam si haec exceptio requirat altiore indagationem. p. 502. n. 170
 Et etsi agatur executiue, cum sit exceptio proueniens ex ipso instrumento. *ibid.* n. 171
Excessus, Excedere.
 Excessus viam aliis apperimus, si negligenter, quae usurpantur, omittimus. pag. 88. num. 27
 Excessus executoris sicut est nullus, ita pariter, & superioris sententia illum confirmans. p. 347. n. 42. & seqq.
Exclusio.
 Exclusus ab agendo, seu excipiendo non excluditur à retinendo. p. 134. n. 60
Excommunicatio. Vide Cedulones, censura.
 Excommunicati siue per cedulones, siue alio quouis modo causam Senatus remittit Ordinario, quando constat eius percussa prima instantia contra formam Trident. p. 373. num. 53
 Et insuper adstringit Senatus partem adducentem cedulones, aut declaratorias, vel eius agentes, & notarium intimantem, vt ad cautelam suis afferant expensis absolutionem. *ibid.* n. 54
 Executor, qui violenter excommunicauit, & aufugit, vel praesens, merus tamen carens iurisdictione ad absolendum, cogitur pars, aut eius agentes, vt afferant absolutionem ad cautelam. *ibid.* n. 55
 P. Enriquez obseruatio circa hoc refertur. *ibid.* num. 56
 Si in causis violentiae adest excommunicatio oppressi emanata à Romana Curia; compelluntur complices in Senatu comparere, & laici detruduntur in carcerem, Clerici vero detentur

& Verborum.

detentur in ciuitate coguntur absolutionem trahere. p. 374. n. 63
 Idem pariter obseruatur, quando violentia facta, aut excommunicatio intimata executor, vel aufugit, vel litteras, & acta misit Romam. *ibid.* n. 64
 Nemo potest se obligare, vt absque contumacia, & causae cognitione possit excommunicari, nec stylus valet, vt omittatur citatio in executione requisita. p. 401. n. 54
 Excommunicatio non ardat nec declarat incursum in eam, si in citatione non fuerit insertus tenor commissionis. p. 438. num. 32. cum seqq.
 Excommunicationem non incident iusta existente causa suspendentes executionem litterarum Apostol. ad effectum melius informandi Sanctissimum. pag. 40. num. 66. & à num. 62
 Excommunicatio Papae contra sibi legitime resistentem non ligat quoad Deum. *ibid.* n. 67
 Ab excommunicatione immunis est recursum ad Regem pro Bullarum retentione, cum fiat iure, & Papa permittentibus, accedente legitima retinendi causa. *ibid.* n. 68
 Excommunicatio non publicanda in Regem, quoties timetur scandalum, refertur casus Zabarellae. p. 72. n. 43. & seqq.
 Excommunicatio contra non obtemperantes non ligat non obtemperantem ex causa vitandi scandali. pag. 79. num. 14. & seqq. & n. 18
 Excommunicationem debet praecedere formalis monitio ad eius incursum, aliis excommunicatio nulla est. p. 369. n. 10
 Excommunicatio, & declaratoria sententia sunt actus iudiciales non probandi, nisi per scripturam solemniter subscriptam. p. 370. n. 26. & seqq.
 Excommunicatio quando alibi constare debet, necessarium est instrumentum authenticum. p. 371. n. 30
 Excommunicati publicatio sit per lecturam ipsius sententiae, si per affixionem sit factenda; affigitur sententia ipsa. *ibid.* n. 31
 Excommunicationis sententia lata à iudice carente iurisdictione nulla est ipso iure, nec excommunicatum ligat. p. 372. n. 43
 Excommunicatio lata à Delegato ante litterarum praesentationem, vel etiam factam non inserto tenore eorum in monitorialibus est ipso iure nulla ex defectu iurisdictionis. *ibid.* num. 46
 Nec Delegatus potest procedere ad vltiora, declarando incursum censurarum. *ibidem* num. 47
 Excommunicatio lata per Ordinarium in exemptum nulla est ex defectu iurisdictionis. *ibid.* num. 48
 Excommunicatio lata à iudice appellatione pendente est nulla ipso iure iurisdictionis defectu. p. 373. n. 49
 Excommunicatio, & declaratio nulla ex defectu iurisdictionis non impedit Clerico celebrare, & diuinis se immiscere. *ibid.* n. 50
 Excommunicatio lata recusatone pendente nulla est ipso iure. *ibid.* n. 51. & seqq.
 Excommunicationem constitutionis non incurrit contraueniens, dubitans an sit recepta. p. 47. n. 122

Executio, Executor, Executium, Executoriales.
Vide Via, gratia, conuaditor.
 Executor merus carens iurisdictione licite superferdit in litterarum executione ad effectum referendi ob scandalum, aliudve notabile damnum. p. 111. n. 21. & seqq.
 Executione litterarum iam peracta an possit retentionis remediis opprellus vi. p. 128. n. 1. cum seqq.
 Exequi decretum retentionis litterarum non potest directe in repositione executionis eorum iam facta. p. 131. n. 33. & seqq.
 Leges Regni loquentes de retentione litterarum Apostol. tractant dumtaxat de illarum executione prohibenda, ne fiat, post factam tamen nihil ultra disponunt circa executionis repositionem. p. 134. n. 46
 Executio litterarum facta ante recursum postulat tangi nequit virtute decreti Senatus postea adepti. *ibid.* n. 59
 Executor merus intimato processu fulminato si non comparet, Senatus nihil agit, executoriales tamen contra inauditum obtentas, postea retinet, vt denud audiat. pag. 135. num. 63.
 Executionem litterarum iam factam infringere repugnat naturae recursum retentionis. p. 137. n. 80. & seqq.
 Executor licet non possit labefactare sententiam Superioris, ubi tamen adest nullitas notoria, tenetur supercedere. p. 139. n. 96
 Ab executore potestate carente, licita est appellatio suspensiva. p. 140. n. 100
 Executor nulliter procedente ad petitionem contradictoris legitime comparentis, cuncta ante omnia reponuntur in pristinum statum. *ibid.* n. 101
 Executio sicut & ipsa littera impetrata ad horum Regnorum beneficium per alienigenam sunt nulla ipso iure, cum sit inhabilis, & incapax. p. 141. n. 111
 Et idem reponenda statim per executorem quando cumque comparet fiscalis, vel alius originarius. *ibid.* n. 112
 Per executionem praecedentem, nulliter factam res non definit esse integra. *ibid.* num. 113. & seqq.
 Executio, & immissio in possessionem beneficij iurispatronatus nequit fieri, quin inferat praedictum possessioni patroni data non praesentato. p. 142. n. 125. & seqq.
 Executionem litterarum attentatam, & nullam declarauit Rota, ed quod non fuit facta cum praesentato per patronum ad idem beneficium. p. 143. n. 128
 Executione litterarum iam facta, vtilius erit ante recursum retentionis intentandum comparere coram executore, allegando exceptionem, & petendo repositionem à quo denegata appellare, & in Senatu vii vtroque remedio retentionis, & vim fieri, vt reponat. p. 145. n. 142
 Executionem sententiae latae contra suum auctorem regulariter non impedit successor, impedit tamen si succedat alio iure, quam haereditario nisi fuisset citatus. p. 165. n. 14. & seqq. & à n. 11
 Administratores Ecclesiae, tutor, aut possessor maioratus tanquam tales citati, & cõternati nomine administrationis impediunt executionem

Index Rerum,

ex iure proprio, & diuerso. p. 166. n. 16. & seqq.
Executio non fit in renunciantem iuri connexo & inseparabili, quin refert inseparabili pre iudicium alteri non renuncianti. p. 173. n. 37. cum seqq.
Executio sententia lata contra vnum suspenditur in totum eius respectu, sicut omnium habentium ius complicatum, & continens inseparabile preiudicium. pag. 174. num. 48. & seqq.
Secus proportione condemnati admittente diuisionem, & separabilitatem. ibid. n. 50
Qui non exequitur bona districte cepta ex negligentia, manum destruentis imitatur. p. 205. n. 49. & 50
In iudibus complicatis executio sententia tam respectu condemnati, quam non condemnati cessat. p. 216. n. 24. & seqq.
In executionis percipi etiam dicitur prima instantia Ordinarij. p. 231. n. 10
Ex constitutione Gregorij XIII. loquente in casu specialissimo Breuis Cameralis nonnulli occasionem sumptere, firmate in viis executionis generaliter non ladi Trident. etsi executio alibi quam coram Ordinario petatur, & decipi ostenditur. pag. 263. num. 12. cum seqq.
D. constitutio noluit affigere regulam generalem, quod in omnibus viis executionis cesset Trident. dispositio, cum extra executionem Breuis in aliis procedatur iudicialiter, & cesset reservationis ratio. ibid. n. 15
Executio extrajudicialis Breuis Cameralis quando in iudiciali mutatur ob oppositionem legitimi contradicitoris, mutatur etiam dispositio Gregoriana, ita vt Ordinario pertineat in prima instantia cognitio. ibid. n. 16
In executionis foras debitoris attenditur, sicut in ceteris causis Ordinariis. ibid. n. 18
Executio peti nequit ex obligatione Camerali coram Metropolitanis absque consensu Ordinarij debitoris. ibid. n. 19
Executio obligationis si coram non Ordinario petatur contra vnitatum stylium vniuersalem Senatus causam Ordinario remittit, ibid. num. 10
Ratio, qua mouetur Trident. ad preseruandam primam instantiam Ordinario pariter militat in viis executionis, sicuti & in aliis Ordinariis. ibid. n. 21
Ratio finalis Trident. in fauorem subditorum induta, ne extrahantur in prima instantia a suis Prouincijs, pariter militat in viis executionis. p. 264. num. 36
Constitutionis Greg. XIII. principalis intentio fuit, declarare casum specialissimum in executione Breuis Cameralis non ladi formam, Trident. ratione reservationis beneficij, que vltra illum ad alia executua omissa, & relicta sub regula vniuersali Trident. attendi non debet. ibid. n. 37
Executionem coram alio iudice petitam Senatus indies remittit Ordinario in prima instantia. p. 265. n. 38
Constitutio Gregoriana limitate consuluit Breui Camerali, non extendenda ad ceteros casus executiuos omisos. ibid. n. 41. & seqq.
Executio sententia lata contra vnum ex habentibus ius complicatum, & inseparabile

impeditur etiam respectu condemnati. p. 275. n. 66. remissio.
Executionem potest impedire Prelatus, aut possessor maioratus condemnati tanquam talis, ex iure proprio particulari non tangente dignitatem. p. 316. n. 39. & 40.
Executionem executorialium obtentorum ablatam prima Ordinarij instantia, an possit enitate prorogari ex hoc capite. p. 348. n. 44. & seqq.
Erasim. a Cochier in proposito refertur. ibid. num. 45
Executio executorialium obtentorum contra formam Tridentis. in cap. cause omnes, nec in prorogantem fit consentiente Ordinario, quam in totum excludit iurium complicatio, & connexitas. ibid. n. 46. & seqq.
Mandatum de exequendo post rem iudicatam realiter non executum possessorem condemnatum possessionem non priuat, nec lis finitur. p. 335. n. 11. cum seqq.
Executio rei iudicata peti potest vsque ad triginta annos actione in factum, vel officio iudicis. ibid. n. 15
Executio rei iudicata requiritur, vt lis dicatur finita, ibid. n. 17. & a. n. 10. cum seqq.
Executis semel litteris gratiosis, vel executorialibus in Rota obtentis, controuersia super possessione mota immisso pertinet Ordinario, non executori. p. 336. n. 21. cum seqq.
Executione litterarum, vel executorialium facta expirat Delegati iurisdicchio, ibid. n. 22. & seqq.
Executione semel peracta, super controuersia actua, vel passua, ad Ordinarium erit recurrendum. ibid. n. 28. & seqq.
Executor gratia cum clausula (inducentes, & defendentes) habet iurisdictionem ad defendendum iam immisum a molestiis, ibidem num. 29
Quod in Gallia non admittitur, sed quia expirat iurisdicchio per actualem executionem, ad Ordinarium recurrendum. ibid. n. 30
Quod & idem seruatur in Hispania ex dispositione Concil. Trident. in Senatu dari rescriptum, vt causa remittatur Ordinario, firmat Riccius. ibid. n. 31
Executores meri cum clausula (ceterum) nequeunt post peractam executionem iurisdictionem amplius exercere obstante Tridentini decreto, sed ad ordinatum erit recurrendum. ibid. n. 32
Executoris specialis datio ad gratiam redditur nulla ex defectu formae Trident. & executor iurisdictione caret. pag. 386. num. 6. cum seqq.
Executoris datio ad gratiam est qualitas accidentalis, & intrinseca gratia, cuius substantiam non tangit. ibidem num. 8. & sequentibus.
Executoris datio, & commissio est accessoria ad gratiam principalem. p. 387. n. 12. & seqq.
Executoris datio ad gratiam, & ipsa gratia separationem habent inter se, & separabilitatem. ibid. n. 16. & seqq.
Executoris datio licet sit inefficax, & nulla ob defectum Tridentini gratia principalis intacta remanet quoad substantiam, tradenda impetranti per Senatum, vt illa vatur coram ordinario, cui causa fit remissio. ibidem num. 22

Executor

& Verborum.

Executor certus esse debet de sua iurisdictione per originales litteras non per exemplum minus solemniter deductum. p. 392. n. 75
Executor nequit ante litterarum presentationem exercere actum iurisdictionalem. p. 393. num. 81
Executor executorialium contra creditorem obtentorum nequit exequi eius debitorem a quo alias debitum via executua consequi non potest, nisi prius conuento coram suo Ordinario. p. 406. n. 11. & 12
Ab executione contra neminem est incipiendum, sed iudicium, & condemnatio debet precedere. ibid. n. 15
Executio, & executorialium expeditio pertinet iudici, qui vicinam sententiam talit confirmando, vel infirmando priores. p. 408. n. 2. cum seqq.
Executio expeditur a iudice, qui sententiam executiuam tulit non ab Ordinario, nec ab alio, nisi ad eius commissionem. ibidem num. 5
Qui preoccupauit iurisdictionem in cognoscendo preoccupat in exequendo. ibid. n. 15
Executio talis non personalis pertinet iudici saeculari, vbi competens fuit ad cognoscendum de causa clerici. p. 409. n. 16
Antoninus Diana contrarium inaduerter tenens contra Authorem carpitur. ibidem num. 17
Executionis causam remittit Senatus Ordinario quando tacite, vel expresse eius sententia transit in rem iudicatam. p. 411. n. 37. & 38
Executionis causa quando est remittenda ordinario, executoriales legitima expedita per iudicem appellationalis tradenda sunt patri, vt illis coram Ordinario vatur. ibid. n. 38
At secus quando sententia Ordinarij ex aliquo accidente transit in rem iudicatam, quia tunc cum ad ipsum pertineat executio, ita & executoriales expedit, quod si fecerit superior executoriales suae retinentur in Senatu tanquam nulliter, & sine iurisdictione fabricata, & causa simpliciter fit Ordinario remissio. ibid. n. 39
Executio gratia super beneficio reseruat. directa Ordinario, si eius alteretur natura, & debeat procedere in via ordinaria, tunc iurisdictione ordinaria procedit. pag. 488. num. 28
Executoris datio ad gratiam cessauit, ergo gratia amisit privilegium executionum, falsa ostenditur argumentatio. ibid. num. 32. & seqq.
Bulle gratiose tres continent partes, rem postulatam, & concessam, executionem, quam de iure merentur, & executoris dationem. ibid. n. 33
Executoris datio ad gratiam, si sit nulla, cetera eiusdem intacta remanent. ibid. n. 34
In omnibus casibus in quibus litterae gratiosae remissa Ordinario per Senatum amittunt privilegiam executionis naturam, Ordinarius via ordinaria tenetur procedere, & hac via partes audire. ibid. n. 37
Executionem paratam habent litterae Apostolicas ob illarum reuerentiam. ibid. n. 39
Executionum privilegium inherens litteris Apostolicis, aut instrumento quatenus non

alteratur, nec mutatur per Iudicium variationem, & mutationem. p. 489. n. 44
Sed quocumque vadant, & coram quocumque iudice agatur ex eisdem executionum viam retinent non admittendam. ibid. n. 45
In executione litterarum gratia magis extrajudicialiter, quam iudicialiter proceditur. p. 491. num. 59
Ad executionem litterarum si allegetur aliquid requirens altiore indaginem, in quo cum detur instantia, haec ab Ordinario auferri nequit. ibid. n. 60
Executoris litterarum iurisdicchio vbi cessat, nequit gratiam exequi, sed per Senatum Ordinario remittendam. ibid. n. 61
Executor ad beneficium reseruat potest executione procedere, nisi compareat legitimus contradicitor, aut possessor, quorum causam executor remittit Ordinario, vel per Senatum remittendam. ibid. n. 62
Executua via est instantiam non habens, Ordinario pertinet. ibid. n. 63
Decretum Senatus (quo litterae merentes sui natura executionem remittuntur Ordinario) nec immutat, nec potest priuilegiatum naturam, ac ideo executiue procedere debet Ordinario. p. 489. n. 48
Executio petita coram alio iudice, & orta competentia per Ordinarium declaratum competentem, non alteratur, sed coram eodem executio postulat. ibid. n. 49
Executor si ex verbis gratia tenetur assumere partes iudicis, an possit cognoscere in prima instantia, etsi subscriptio deficiat; assertio Augustini Barbofi, & Nouatij refertur. p. 491. num. 64
Negatiue resoluitur contra ipsos, ibid. num. 65. & seqq.
Si executor tenetur assumere partes iudicis ex verbis gratia si eius commissio fuerit subscripta, potest cognoscere in prima instantia, nec tenetur eam Ordinario remittere. ibid. num. 67
Si autem subscripta non sit, partes iudicis non assumit, sed causam Ordinario remittit. ibid. n. 68. & seqq.
Executor gratia, vt possit via Ordinaria procedere duo requirunt, quod ex verbis gratia tenetur iudicis partes assumere, & quod eius commissio sit subscripta propria manu Sanctissimi. p. 492. n. 70
In omnibus in quibus executor gratia poterat de iure communi, & debebat cognoscere in via Ordinaria, in iis hodie ex Tridentin. pariter Ordinarius (cui fit per Senatum remissio) Ordinarie procedere debet, ibidem num. 75
Et e conuerso in quibus executor iure communi attentio in via executua procedere tenebatur, pariter hodie Ordinarius tenetur, quando ei fit per Senatum remissio. ibidem num. 76
Executor gratia ad immittendam in possessionem est suapte natura merus executor, ita vt in eo non procedat dispositio c. statutum, de rescript. lib. 6. ibid. n. 77
Et quando tunc fiat mixtus per comparitionem legitimi contradicitoris. ibid. n. 78. & seqq.
Executor gratia ad immittendum regulariter procedit extrajudicialiter, nisi adit possessor.

Index Rerum,

- for, aut legitimus contradictor compareat, quo casu iudicialiter procedit. pag. 493. num. 79
- Executor gratiæ nequit hodie ex Trident. assumere partes iudicis in prima instantia (vbi aliis de iure communi poretat) cum hac Ordinatio pertineat, nisi sua commissio fuerit subscripta. ibid. n. 80
- Executor gratiæ in Francia non habet aliquam causæ cognitionem, sed solam executionem puri & nudi facti, ita vt causæ cognitio Ordinatio remittatur. ibid. n. 81
- In Hispania executores cognoscunt de executione, requiritur tamen altiorem indaginem Ordinatio tenentur remittere. ibidem num. 82
- Quod intellige in beneficiis referuatis, in quibus quoad executionem meram, & extrajudicalem cognitionem subscriptione non indigent, in ceteris tamen non referuatis nec de executione cognoscere valent, nisi sua sit commissio subscripta, ibid. n. 83. & seqq.
- Nicolaus Garcia asserens executores gratiæ, vbi adest legitimus contradictor, pronunciare diffinitivè, procedit de iure communi non ex Trident. iuxta Flores de Mena, quem ipse perperam reprobat. ibid. n. 85
- A regula prohibitiua Trident. solum excipiuntur executores ad beneficia referuata, ergo in ceteris inuoluta manet, ita vt egeant subscriptione. ibid. n. 86
- Executor gratiæ potest summariè cognoscere de legitimitate contradictoris, suspensa principali cognitione, quæ in via Ordinaria pertinet Ordinatio. p. 494. n. 89. 90. & 91
- Executor pro immitendo prouisum Apostol. possessione vacante, non tenetur aliquem citare. ibid. n. 92
- Executiua via cessat, & Ordinaria agendum erit, vbi ad immissionem concurrat paritas titulum. p. 495. n. 99
- Secundus executor ad gratiam datus in defectum prioris quando acquirit iurisdictionem. p. 496. n. 100. remissive.
- Secundus executor datur ad viam executiuam in negligentiam prioris, quæ atque eius iurisdictione cessant, comparente legitimo contradictore, cuius causa ordinariè erit tractanda. ibid. n. 101
- Executor primus transactis triginta diebus, an possit re integra etiam inuito impetrante excipi gratiam sibi commissam. ibid. n. 102
- Et quid quando post triginta dictos dies declarauit non posse procedere. ibid.
- Executor ante immissionem tenetur quartare, & citare possessionem, si adest, vel si littera subscriptione sint expeditæ, & eum in via Ordinaria, non executiua (quam rectè impedit) audire. ibid. n. 105
- Executor merus quando efficiatur mixtus. p. 497. num. 113
- Executor quando in Bullarum executione debet assumere partes iudicis, & via Ordinaria audire si seruata forma Trident. fuisse datus, ita & his casibus Ordinarius procedere debet Ordinariè, facta sibi per Senatam Bullarum remissione. p. 504. n. 102
- Sententia vulnerans instrumentum executiuum si fuit nulla, non impedit eius executionem. p. 144. n. 116
- Executiones omnes sunt comprehensæ sub dispositione vniuersali Trident. in c. causæ omnes. ibid. à n. 39
- Nec aliud disposuit constitutio Gregor. XIII. vt ostenditur. ibid. n. 41. vsque ad 57
- Executoriales. Vide Tertium.*
- Executoriales obtemperant in Rota, vbi causa cepta fuit in prima instantia non concurrente consensu partium, & Ordinarij, tanquam nullæ non præstant impedimentum, quominus retentæ in Senatu, causa denuo tractanda Ordinatio remittatur. pag. 324. à n. 13. cum seqq.
- Executoriales contra formam Concilij obtemperant sunt nullæ ex defectu iurisdictionis. ibidem n. 14. cum seqq.
- Executoriales obtemperant ablata prima instantia Ordinatio absque eius simulatone consensu retinentur in Senatu illi remissa causa denuo cognoscenda. p. 347. n. 43. & seqq.
- Executoriales obtemperant in prima instantia contra formam Tridentin. super articulo incidenti, puta manentione, multo magis retinentur in Senatu. p. 351. n. 57. & seqq.
- Executoriales obtemperant in Rota per contradictas, pendente recursu retentionis, aut remissionis monitorialium percutientium primam instantiam, an sub decreto retentionis, aut remissionis lato, aut ferendo per Senatam comprehendantur. pag. 344. num. 1. cum sequent.
- Executoriales obtemperant non comprehendunt sub decreto Tridentin. in cap. causæ omnes plures, & S. Congregatio, & Rota declararunt. ibid. n. 2
- Executoriales obtemperant in Rota termino monitorialium suspensio per recursum pendente in Senatu nulla sunt. p. 347. n. 41
- Executoriales in Rota nulliter obtemperant nullum præstant impedimentum protectioni Trid. ibid. n. 32
- Executoriales contra indefensum vtemem sub seculo Regis recursu fraudulenter obtemperant, ipso pendente super monitorialibus percutientibus primam instantiam retinet Senatam, vt causa nouiter coram Ordinatio incipiat. p. 350. n. 63. & seqq.
- Declarationes S. Congregat. dicentes per cap. causæ omnes non excludi executores obtemperant tantum ad inferiorum iurisdictionem præsentiam, de quo in §. ad hæc eiusdem. ibid. n. 72
- Executoriales obtemperant contra formam Trid. præsentantis primam instantiam Ordinariis sunt nullæ ipso iure ex defectu iurisdictionis. p. 351. n. 73
- Executoriales contra formam Trid. ante recursum ad Regem obtemperant, si retinet Senatam, multo magis eo pendente obtemperant retinebit. ibid. n. 74
- Executoriales legitime per Superiorem expeditæ quo actio in factum ex eis proponitur contra debitorem condemnatum ibidem tamen non repetitur, traduntur vincenti, vt illis vtatur coram Ordinatio. p. 350. n. 54
- Executoriales expediuntur in Rota ad quam causa legitime fuerat deuoluta, in partibus exequenda, & committenda. p. 405. n. 1. cum seqq.

Execu

& Verborum.

- Executoriales Romæ expeditæ contra creditorem, an in eius debitorem licitè dirigantur, ita vt iste recurrens nequeat in Senatu obtinere remissionem Ordinatio. ibid. n. 2 & seqq.
- Executoriales contra creditorem expeditæ expugnantur contra eius debitorem adstrictum ex gaurentigia, aut debitum consententem. ibid. n. 3
- Nec tunc causa eiusdem recurrentis ad Senatam Ordinatio remittenda. ibid. n. 4
- Executoriales contra creditorem Romæ expeditæ non diriguntur contra eius debitorem Clericum non adstrictum gaurentigia, sed eius causa remittenda Ordinatio per Senatam. ibid. n. 5. & seqq.
- Executoriales obtemperant contra vnum quæ tertio non nocent, licet istius causam Ordinatio remittat Senatam executores non retinet, sed vincenti tradit, vt contra comprehensos illis vtatur coram executeore. p. 407. n. 24
- Quod procedit in similibus aliis litteris in prima instantia contra vnum licitè expeditas, contra alios verò non, sed horum causam Senatam remittit Ordinatio. ibid. n. 25
- Executoriales an sint expeditæ à iudice ad quem, vel à iudice à quo valde controuersum est. p. 408. n. 1. cum seqq.
- Executorialium expeditatum per Superiorem (ad quem legitime deuoluta fuit causa) remissio non fit per Senatam Ordinatio, quia eius prima instantia percussa non dicitur. ibid. n. 18
- Nisi in duobus casibus in quibus limitationem patitur regula generalis. ibid. n. 19
- Causa executionis quando est remittenda Ordinatio, executoriales legitime expeditæ per iudicem appellationis tradendæ sunt vincenti, vt illis coram Ordinatio vtatur. p. 411. num. 38
- At secus quando sententia Ordinarij ex aliquo accidenti transiit in rem iudicatam, quia tunc cum ad ipsum pertinet executio, ita & executoriales expeditæ, quod si fecerit Superior suæ executoriales retinentur in Senatu tanquam nulliter, & sine iurisdictione fabricatæ, & causæ simpliciter fit Ordinatio remissio. ibid. n. 39
- Litterarum executionem iam peractam Senatam virtute decreti retentionis per se ipsum reponere nequit. p. 148. n. 1
- Ad litterarum Apostol. executionem nunquam vnus solus nominatur executor, vt sic prouideatur impedimentis contingentibus. ibid. num. 5
- Litterarum Apostol. executio directa iudicibus particularibus per Senatam remittitur Ordinatio, cui prima instantia competit deficiente subscriptione propriæ manus Sanctissimi. p. 154. n. 61
- Retentio litterarum fit, ne procedatur ad eam executionem, at remissio earum ad Ordinarium ad iam factam destruendam, & reponendam. p. 155. n. 77
- Sicuti in substantialibus idem est dispositum in patrimonialibus, quod in beneficiis patronatus laicorum, idem quoad executionem dispositum est intelligendum. pag. 157. num. 105
- Executor specialiter datus à Sede Apostolica ad executionem litterarum nullum habet in Regno Superiorem, ad quem recurratur pro earum suspensione. p. 149. n. 10
- Per decretum violentiæ executeorem vim facere, & reponere intimatum executeori, & facta repositione, decretum retentionis plenum consequitur effectum. p. 148. n. 2
- Executeore mortuo, vel absente extra Regnum, à quo repositio peracta executionis sit faciendâ virtute decreti violentiæ? ibid. num. 3
- Executeoribus pluribus insolidam nominatis per præuentionem vnus ceteri non excluduntur perpetuò, sed isto mortuo, aut absente vnus ex superstitibus prosequitur causam in eodem statu. p. 149. n. 6
- Cap. cum plures, 8. de officio Deleg. lib. 6. expenditur, & late exornatur, ibid. & num. seqq.
- Si plures sint superstites executeores nominati, quis eorum adimplere tenetur decretum Regium violentiæ. ibid. n. 10. & seqq.
- Executeore mortuo, electionem præuentionam vnus ex superstitibus nominatis pertinere vtrique parti, constanter tuetur Author contra Paz. ibid. n. 14. & seqq.
- Eligendi vnus ex superstitibus executeoribus facultas si competeret impetranti præuentione, graue foret inconueniens, qui vel tardius, vel nunquam eligeret. p. 153. n. 30
- Executeore, qui cepit causam, longe absente potest vnus ex superstitibus in commissione nominatis eam reassumere in eodem statu, & prosequi. p. 152. n. 36
- Executeore mortuo, vel absente, qui vim intulit, quando poterit recurri ad Ordinatum pro repositione possessionis, & attentatæ executionis. p. 154. n. 60
- Referuntur quamplurimæ prouisiones Regis expeditæ in variis occasionibus ad impedendam executionem litterarum Apostol. expeditatum in Romana Curia in præiudicium primæ, & vltioris instantiæ S. Inquisitionis, vel aliter infringentium sua priuilegia. p. 467. n. 46. vsque ad n. 51
- Rex Catholicus examinat, & retinet litteras in derogationem priuilegiorum S. Inquisitionis non solum ex vi suæ Regaliæ generalis, verum ex indultis Apost. ius ei attribuentibus, vt sine suo consensu nullæ huius generis à Romana Curia expeditantur, aut executioni dentur. p. 470. n. 54
- Exemplum, Exemplum. Vide Transumptum, Sumptum.*
- Exemplo apum, & gruum Reges dantur ad regimen, & protectionem Vassallorum. p. 11. num. 74
- Decisio Rotæ singularis refertur circa fidem adhibendam exemplo litterarum Apostol. plura continens. p. 393. n. 84
- Exemplum supplicationis subscriptæ an in Senatu probet subscriptionem propriæ manus, p. 439. n. 1. cum seqq.
- Exemplum desumptum à protocollo vitiatum fidem non facit, vti productum à radice infecta. ibid. n. 5
- Exemplum supplicationis subscriptæ solemniter desumptum integram fidem facit in Senatu ad docendum de subscriptione commissionis. p. 431. n. 12. cum seqq.
- Exemplum

Index Rerum

Exemplum rectè desinitur ex signatura, & sup-
plicatione subscripta in iis in quibus in iu-
dicio fidem facit. p.432.n.6
Exemplum redditur de Cardinali expulso à
Regno Franciæ turbante Regni statum. p.91.
num.46
Aliud simile exemplum reperitur in Hispania
ex qua Nuncius Apostolicus fuit expulso
eadem causa. ibid.
Exemptus, Exemptio. Vide Religio.
Exemptus citatus, vt extra suum Regnum, vel
Prouinciam, in qua suum Conseruatore
habet, respondeat an vti poterit Regalia pro-
tectionis, vt Senatus causam suo conserua-
tori remittat. p.276.n.79
Exempti in prima instantia nequeunt euocari
ad Curiam Romanam, iuxta pacta inter Papam,
& Reges Hispaniæ, Franciæ, Belgicæ Prin-
cipes. ibid.n.80
Exempti euocati extra Regnum habent ius re-
uocandi domum ad Iudices suos Conserua-
tores ex privilegio. ibid.n.81
Exemptis euocatis extra Regnum licet quere-
la supplicare Pontificem, imò etiam Conser-
uatoris officium inuocare, quibus fauet
Trident. in cap. causæ omnes. ibid.n.82.
& seq.
Exemptorum protectio euocatorum ad Roma-
nam Curiam in prima instantia prouenit
tam ex protectione vniuersali Regis, quam
ex ratione Trident. p.277.n.86
Exempto simul conceditur facultas eligendi
Conseruatorem ne cum tanto dispendio
cogatur litigare in Romana Curia. ibidem
num.87
Exempti quibus ad maiorem fauorem datur
Conseruator in sua Prouincia, amitterent
privilegium Iuris Communis, si per rescrip-
tum non subscriptum ab eo auocarentur
causæ in prima instantia, vel si illi voca-
rentur ad Curiam Romanam. pag.278.
n.96
Exempti sunt prohibiti extra Regnum eligere
Conseruatorem, ne naturales molestentur ex
decreto Senatus impresso 66. in ordine. ibid.
n.97. cum seqq.
Exempti Religiosi, & alij licite vti possunt pro-
tectionis Regalia, & recusa, si contra eos
impetretur commissio non subscripta pro-
pria manu Sanctissimi in prima instantia, vt
retineantur in Senatu, remissa causa Conser-
uatoribus suis. p.279.n.102
Exemptio quantumuis amplissima nihil prodest
exempto assumentis qualitates, quas subest
Ordinario. p.314.n.10. & seqq.
Qualitates diuersæ possunt concurrere in eodem
corpore, ita vt ratione vnius detur exemptio,
secus respectu alterius. ibid. n.23. cum mul-
tis seqq.
Exemptio à solutione concessa per Regem
alicui priuato cedit in damnum Regis, non
Regni concedentis certam summam. p.105.
à n.55.
Exemptio à iurisdictione ordinaria non indu-
citur, quando Ecclesia, aut Hospitalis alterius
protectioni committitur. p.18.n.158
Exemptus nequit prorogare iurisdictionem
alterius in præiudicium superioris. p.178.
n.24. & seqq.
Exemptioni ab Ordinario non potest Abbas

renunciare absque sui Conuentus consensu.
ibid.n.30
Exemptus licet possit prorogare iurisdictionem
Ordinarij, id procedit, quando non redundat
in alterius præiudicium, sed prorogantis
tantum. ibid.n.31. & seqq.
Exemptio Vicorum ab aliqua ciuitate ad Re-
gem pertinet, & loco exempto assignare. p.180.
num.10
Locus exemptus Prælati à iurisdictione Episco-
pi, non desinit esse de Diocesi, & in Dio-
cesi Episcopi. p.210.n.35. & 36
Eximere appellantem ab inferiori iurisdictione
quoad alias causas separatas, nequit super-
rior. p.219.n.6
Exempti Religiosi et si suæ renunciarent exem-
ptioni, & in Ordinarium consentiant, Sena-
tus eorum causas Ordinario non remittit.
p.271.n.15. & seqq.
Exempti ab Ordinario, & immediatè subiecti
Papæ absque eius consensu nequeunt exem-
ptioni renunciare. ibid.n.16
Quia in Papæ præiudicium renunciare ne-
queunt. ibid.n.17. cum seqq.
Exemptus ab Ordinario Pontificis
(cuius exemptio interest) renunciare nequit
exemptioni. ibid.n.19. & seqq.
Per exemptionis privilegium regulares efficiun-
tur immediatè subiecti Sedi Apostolicæ abs-
que cuius licentia in aliam nequeunt con-
sentire iurisdictionem in illius præiudicium.
p.272.n.36.
Exemptionis privilegium qua ratione concedi
soleat Religiosis. p.273.n.37
Exemptionis ius ita est coniunctum cum iure
superioris, vt commodè separari nequeat.
ibid.n.38
In exemptionibus Ecclesiasticis non datur se-
paratio inter exemptos, & Sedem Aposto-
licam; in alijs vero sic in præiudicium solius
renunciantis, non tamen superioris. ibidem
num.39
Exemptioni ab Ordinario in fauorem priuati
& singulorum liberè qui renunciat. p.275.
num.67
Per exemptionis renunciationem validam Or-
dinarius ipso iure recuperat iurisdictionem.
ibid.n.68
Exemptus non submissus immediatè Sedi Apo-
stolicæ potest prorogare iurisdictionem Or-
dinarij, & eidem se submittere. ibid.n.70.
& seqq.
Exempti renunciatione inualidè facta Sena-
tus non vitur regalia protectionis in fau-
orem Ordinarij, cum Tridentin. in cap. cau-
sæ omnes in exemptis non præcedat. p.276.
num.75
Paulus Piassequius reprobat, dicens, Religio-
sos maxime cum toto Conuentu posse re-
nunciare exemptioni, & se submittere Or-
dinario. ibid.n.76. & seqq.
Contra reos exemptos in iudicijs mixtis Nun-
cius validè expedit commissionem in prima
instantia. p.311.n.30. cum seqq.
De exemptorum causis cognoscit Legatus à
latere. ibid.n.33
Cognitio de exemptis est de referuatis Sedi
Apostolicæ, quam representat Legatus de
latere. ibid.n.34
Inter plures Reos conueniendos in actionibus
mixt.

& Verborum.

mixtis siue Clericos, siue laicos si ad sic exem-
ptus, Nuncius vti omnium superior Eccle-
siasticus licite expedit commissionem in pri-
ma instantia per Senatum non retinendam.
ibid.n.36
Exempti subfunt immediatè Sedi Apostol. de
quorum causis Conseruatores, non Ordinarij
cognoscunt. p.313
Exemptus ad parochialem, munus ve non exem-
ptum promotus coram Ordinario conuenitur
in tangentibus parochialem, vel munus. ibid.
num.2
Religiosus vel alius exemptus promotus ad pa-
rochialem non subiectum Prælati Monasterij
eximitur à Prælati potestate, & subintrat iur-
isdictionem Ordinarij respectu parochialis.
ibid.n.5
Exemptus ob Religionem si ratione parochialis
subiectus Ordinario contrahat, vel delinquat,
etiam familiares Cardinalium subfunt iurisdic-
tionem Ordinarij. ibid.n.5
Etsi sit familiaris Papæ. ibid.n.6
Nisi possessio beneficij nondum sit exempto
quæ sita. ibid.n.7
Exemptus ratione rei non exemptus Ordinario
subest, quando in eius administratione de-
ger. ibid.n.9
Exemptus effectus prior Monasterij coram Or-
dinario conuenitur. ibid.n.10
Exemptus subest Ordinario ratione officij, vel
publicæ functionis. ibid.n.11
Contra exemptum commissio non subscripta
in tangentibus administrationem non exem-
ptam retinetur in Senatu remissa causa Or-
dinario. ibid.n.12
Concilij Trident. decretum refertur, quo dispo-
nitur, exemptum quemlibet ratione benefi-
cij subesse Ordinario. ibid.n.13
Quod exornatur singulari Rotæ decisione conti-
nente plurimas mirabiles doctrinas. ibid.
num.14
Exemptioni ex privilegio præuolat qualitas su-
perueniens habens à iure communi certam
determinationem quando vtraque concurrat.
ibid.n.24. cum multis seqq.
Qualitates diuersæ possunt concurrere in eodem
corpore, ita vt ratione vnius quis sit exem-
ptus, ratione vero alterius sit Ordinario sub-
iectus. ibid.n.23. & 24
Super exemptionis exceptione Ordinarium non
posse cognoscere, qui teneant. pag.318.
num.4
Super exemptione opposita coram Ordinario
iste cognoscere nequit. ibid.n.6
De exemptione competente ex privilegio non
ex consuetudine Ordinarius cognoscit. p.319.
num.12
Exemptionem allegans supponit necesse an-
tecedentem subiectionem, & Diocesim. p.310.
num.25
Exemptio ab Episcopo concessa, an valeat in
præiudicium successorum. ibid.n.29
Exemptionem præcedens ab Ordinario ex im-
memoriali possessione sola non obtinet ma-
nutationem contra Ordinarium. pag.321.
n.44 & 45
Secus si cum possessione ostendat simul privile-
gium. ibid.n.46
Nuncius virtute clausulæ (cum potestate Lega-
ti de latere) cognoscit de causis exemptorum

Sedi Apostol. immediatè subiectorum. p.271.
num.17
Erasmus à Chochier confusè loquens de Lega-
tis missis non habentibus iurisdictionem in
exemptos, declaratur. ibidem numer. 19.
& 20
In exemptorum causis facta commissio Ordina-
rio à Canone etiam tanquam S. Apostol. de-
legato, an vti Ordinarius, an vti delegatus
procedat. p.321.n.32. & seqq.
Ab Episcopo procedente iurisdictione delegata
contra exemptos ad Papam appellatur. ibid.
num.33
In causa commissio Ordinario contra exemptos
vti Delegatum procedere, dixit Erasmus à
Chochier. ibid.n.34
Contrarium, vt verius defendit Author. ibid.
n.35. & seqq.
Exemptio supponit anteriorem subiectionem
Ordinario de iure Communi. ibid.n.37
Exemptionis impedimentum tollitur, data Or-
dinario facultate à Canone, vt liberè proce-
dat in causa exempti. ibid.n.38
Semel exemptionis, & auocationis impedi-
mento sublato, & cessante in aliquo casu Ordina-
rius ipso iure recuperat iurisdictionem in
exemptum. ibid.n.39
Augustin. Barbof. obseruatio, quod facta com-
missio Ordinario à Canone in exemptos proce-
dat in eos potestate ordinaria, cum semel
sublatum sit impedimentum, & subintrat ius
commune recuperatum. p.383.n.47
Erasmus à Chochier contrarium sentiens mani-
festè conuincitur. ibid.n.48
In causis exemptorum in quibus à iure datur Or-
dinario cognitio etiam tanquam S. Apostol.
delegato commissio non subscripta retinetur
per Senatum, Ordinario remissa causa in pri-
ma instantia. ibid.n.49
Casus in quibus Ordinarius procedit in exem-
ptos. ibid.n.50. remissus.
Exemptio Clericorum, & eorum bonorum non
extenditur ad necessitatem naturalis defen-
sionis. p.29.n.66. & seqq.
Exempti si non habent iudicem in Regno apud
Regem conueniuntur, ne in eo deficiat iusti-
tia administratio contra commune, & publi-
cum bonum. ibid.n.68
Exhibitio, Exhibere.
Sola exhibitio privilegij absque possessione
exemptionis non violenta, nec clandestina
non sufficit ad excludendum Ordinarium à
manutatione. p.320.n.30
Ex sola exhibitio privilegij (quod respicit pe-
titorum) non priuatur Ordinarius possessione,
ibid.n.33
Expensa.
Ad expensarum ref. ditionem non teneri, qui vna
via omiffa, aliam aggreditur, passim obseruat
Rota. p.165.n.7. & 9
In expensis condemnare debet Senatus frivole
& calumniosè vtemen salubri remedio re-
tentionis litterarum Apostol. p.196.n.82
Fideiorem de soluendis expensis impetranti,
præstare prius debet oppressus, antequam sibi
tradatur pronio ordinaria retentionis petita,
& procuratorem in Senatu dimittere iuxta
duo decreta Senatus relata. ibid.n.83. cum
seqq.
Victor potest appellare ab omissione con-
demnationis

Index Rerum,

eius probationem certas qualitates, & modificati ones. p. 241. n. 24
 Forma & ordo substantialis datur, ubi adest prius, ac posterius. p. 227. n. 28
 Forma subscriptionis de qua in Trident. nec sanatur, nec supplet ceteras nullitates, & requisita in commissionibus aliunde provenientia de iure communi, aut alio statuto. p. 228. n. 34
 Forma est quando sic eam lex vocat. pag. 241. num. 24
 Forma continet solemnitatem. p. 242. n. 34
 Solemnitas requisita à lege forma dicitur. ibid.
 Forma nihil addi, vel detrahi potest. ibid.
 Forma subscriptionis defectus vitiat non tantum commissionem, sed & omnia inde derivantia, citationem, inhibitionem, processum, & sententiam. ibid. sub n. 34

Forum.

Plures sunt casus, quibus de iure Canonico fortitur quis forum alienum. p. 223. n. 8
 Trident. in cap. causæ omnes præservans primam Ordinarij instantiam non sustulit legitimos modos, quibus de iure alienum forum fortiri poterat. ibid. n. 9
 Adducitur ad idem declaratio S. Congregat. ibid.
 Ratione contractus fortitur quis forum, quia index loci contractus dicitur competens. p. 231. n. 2. cum seqq.
 Forum quando fortitur quis ratione contractus, & quando ad forum contractus faciendū erit remissio, & an requiratur ut ibidem reperitur obligatus, & de aliis remissioe. ibid. n. 3
 Forum sui Ordinarij in prima instantia declinat, & Curiam Papæ adire potest, etiam hodie Clericus pupillus, & ceteræ miserabiles personæ. p. 449. n. 37
 Forum quando quis dicitur fortiri, & in quibus casibus, & de tota materia. p. 231. n. 11. remissioe.
 Forum alienum quis fortitur ratione delicti, & index loci ubi perpetratur, est competens in prima instantia. ibid. n. 12
 Nec eius causam Senatus remittit Ordinatio. ibid. n. 13
 Forum debitoris in executionis attenditur, sicuti in ceteris causis Ordinariis. pag. 263. n. 18
 Forum mutatur per privilegium superveniens lite accepta per citationem nullam. pag. 288. num. 69
 Rei diversorum fororum sunt conveniendi coram vno iudice omnium superiore ratione causæ individue. p. 309. n. 14. & 15
 Forum fortitur quis ratione contractus, quia de iure index loci contractus dicitur competens. p. 397. n. 3
 Fori proprii renunciatio expressa in contractu alibi celebrato tribuit iurisdictionem iudici loci contractus contra obligatum etiam ibi non repertum. p. 398. n. 11
 Fori renunciatio non valet in præiudicium superioris nec etiam eiusdem renunciantis ratione iuris complicati. p. 401. n. 41
 Ad affectum fortitendi forum alienum, idem operatur locus contractus, & locus destinatae solutionis. ibid. n. 41. & seqq.
 Forum Regis sequuntur Ecclesiastici ratione

Regalium, quæ ab eo tenent. p. 17. num. 136. & seqq.
 Forum quis non fortitur in loco destinatae solutionis, nisi ibidem debitor sit repertus. p. 401. n. 45. & seqq.
 Ad forum fortitendum ratione contractus non sufficit, quod eo in loco reperitur procurator debitoris obligati, sed huius propria persona. p. 402. n. 49. & 50
 Forum quis fortitur ratione rei sitæ. p. 232. n. 13. & seqq.
 Clericus conveniatur ratione beneficij residentiam non requiritur forum fortitur in loco beneficij. ibid. n. 14
 Ratione rei sitæ quis fortitur forum si ibi reperitur. ibid. n. 16
 In omni foro præter forum domicilij requiritur presentia rei. ibid. n. 17
 Forum ratione rei sitæ non est fortior foro contractus. ibid.
 Domini temporales eo conveniuntur foro etiam absentes, ubi suum habent statum, & caput maioratus tanquam domicilij. ibid. num. 26
 Forum ubi caput maioratus cuius bonain diversis Regnis, aut districtibus sunt, attenditur si maioratus petatur. pag. 233. num. 27. & seqq.
 Secus si non habet maioratus caput, cui bona adhæreant, quia forum ubi maior eorum pars sit, attenditur. ibid. n. 30
 Socius non privilegiatus potitur foro privilegiato socij in rebus individuis. p. 462. n. 7

Fraus.

Fraudibus occurrere, publicæ, & privatae auctoritati convenit. p. 131. n. 24
 Recursus ad Regem si non permittitur post peractam executionem Bullarum in damnum Reipubl. magnæ fraudes orientur. ibidem num. 25
 Fraudibus via non est aperienda. ibid. n. 26
 Fraudibus, ut occurratur, lata ius admittit interpretationem. ibid. n. 27
 Fraus dicitur fieri legi, quoties per indirectum, & cautelam redditur illusoria. ibid. n. 28. & p. 350. n. 66
 Fraudibus necrosè occurrendum est. pag. 131. num. 29
 Fraudibus obviandum, quando potest si principaliter fiant, non quando secundario, & in potentiam consecutivam. p. 138. n. 83
 Fraudibus ut occurratur debet impetrans commissionem conveniendorum virtute clausulæ (omnesque alios) nomina expresse dare. p. 282. n. 7. & seqq.
 Fraudibus non est via aperienda. p. 350. n. 64
 Fraudibus ut occurratur ius admittit latam interpretationem, reddatque dispositionem favorabilem. ibid. n. 65
 Fraudata ne remaneat pars nec decepta, semper est faciendæ interpretatio, ibidem numero 67
 Fraus dolosi litigantis ne suo lucro cedat, retinentur in Senatu executoriales furtive dolosæ, & occulte obtentæ contra recurrentem indefensum. ibid. n. 69
 Fraus, & dolus nemini debet patrocinari. ibid. num. 70

Fructus

& Verborum.

Fructus.

Fructus beneficij vacantis, an possit Princeps ad manus suas reducere, ubi timor adest scandalali ne dissipentur. pag. 130. n. 20. & p. 135. n. 64. cum seqq.
 Vbi de praxi, & regalia Regis Franciæ. ibid.
 Fructus beneficij impetrati ab alienigena, & super quo naturalis consentit pensionem, quando sequestrantur ex ill. Regni. p. 130. num. 21. & seqq.
 Fructus beneficij sequestrantur pro executione decreti retentionis quoties litteræ reperuntur executæ iam. pag. 135. à num. 64. cum multis seqq.
 Fructuum beneficij sequestrum apponitur quando litteræ Apost. quas retinere decernuntur, iam sunt executæ ob timorem scandalali. p. 156. n. 90
 Per sequestrum fructuum beneficij impetrati, licet ex integro non satisfiat vi oppressis litteris iam executis, in aliquo tamen coadiuvatur, & detrahit fraudi impetrantis. ibidem num. 91
 Fructus beneficij impetrati per alienigenas horum Regnorum sequestrantur, lato decreto retentionis, litteris iam executis. ibid. num. 92
 Impetrantes beneficia patronatus Regij, aut laicorum, ac patrimonialia, Magistralia, aut Doctoralia, & executioni de facto dantes litteras ipso facto sunt effecti alienigenæ, & amittunt naturalitatem, & fructus beneficij sequestrantur per Senatum. ib. num. 93
 Fructus beneficij patrimonialis sequestrantur impetrati litteris executis, nam impetrans ipso facto amittit naturalitatem. ibid. n. 94
 Quod ex identitate, & maiestate rationis depositum intelligitur in beneficiis iuris patronatus laicorum. ibid. n. 95
 Fructus beneficij sunt bona temporalia, & sequestrantur ob executionem factam litterarum, quæ retineant mandantur. p. 157. n. 107

Frustra, Frustratorium.

Frustra expectatur id, cuius eventus nullus est effectus. p. 194. n. 53
 Frustra remitterentur Ordinatio litteræ iustitiæ eius percutientes primam instantiam, cum penitus sint inutiles, & inefficaces ad causam illi remissam innotandam coram eo. p. 390. num. 48
 Frustra expectatur eventus, cuius nullus est effectus. ibid. n. 49. & seqq.

Fundamentum.

Fundamentum suæ intentionis quilibet probare debet. p. 426. n. 15. cum seqq.
 Fundamentum commissionis avocatoriæ in prima instantia, & subscriptio propria manus, de qua docere tenetur impetrans in Senatu. ibid. n. 13. cum seqq.
 Fundamento sublato corruit adificium. p. 431. num. 10

G

Genus, Generalis. Vide species.

Genus non taxatur in enumeratione specierum cum loco exempli apposita intelligantur. p. 16. n. 131
 Genus præcedens non restringitur per speciem

apportionem cum fiat loco exempli. pag. 89. n. 43. & seqq.
 Genus restringitur, & limitatur per enumerationem specierum. pag. 117. n. 5. & pag. 122. num. 54
 Genus in dubio non restringitur per enumerationem specierum, nisi aliter appareat de clara voluntate disponentis. ibid. num. 56. 57. & seqq.
 Genus & species ubi non sunt contrariæ, non restringitur genus. p. 123. n. 61
 Genus restringitur, quando species apponuntur per dictiones declarativas, scilicet, videlicet. ibid. n. 62
 Genus nunquam intelligitur restrictum per enumerationem specierum, quando genus, & species tendunt ad eandem personas. ib. n. 68. & 59
 Secus quando genus, & species apponuntur in diversis dispositionibus, & inter diversas personas. ibid. n. 69
 Genus sicut includit omnes species, ita ratio generalis omnes casus. pag. 263. num. 22. & seqq.
 Generalis dispositio idem operatur quoad omnes species, quod specialis quoad singulas. p. 420. n. 5. & seqq.

Gratia. Vide Littera, Subscriptio, Commissio.

Ex gratia Apostol. fit immisso in possessionem adinstar, l. fin. C. de edicto Divi Adriani tollendo, & iuxta huius regulas tractanda. p. 141. n. 110. & 142
 Gratia in forma dignam, & dispensationes matrimoniales Ordinariis, non aliis dirigi solent de stylo Roman. Curia. p. 356. n. 28
 Item etiam dispensationes aliæ, absolutiones, & monitoriales, nec non criminalium commissiones Ordinario solent dirigi. ibid. n. 29
 Gratiam, aut dispensationes, seu commissiones aliis directas, an Nunciis possit exequi. ibid. à n. 31. cum seqq.
 Gratia principalis intacta remanet, & valida, licet executoris commissio ob defectum subscriptionis nulla sit. pag. 386. num. 6. & 7. & seqq.
 Gratia corruens in vna parte sustinetur in alia separata. p. 387. n. 18. & seqq.
 Gratia subrogationis si corruat quoad litem, quia nulla adest, non corruit quoad possessionis partem. ibid. n. 20
 Gratia pro parte nulla, & pro parte separabili valida, pro ista sustinetur. ibid. n. 21
 Gratia pericitur per fiat quoad substantiam ante litterarum expeditionem, quibus ad substantiam sui non eget. p. 383. n. 24
 Ad gratiæ probationem, ut ex ea in iudicio agi valeat, litteræ necessariæ sunt, & ad eorum expeditionem adstringitur impetrans. ibid. num. 25
 Gratia fiat in lingua Principis, in Scriptura restimonia, in executione commodum. ibid. num. 26
 Gratia absque litteris non potest probari. ibid. num. 27
 Gratia ante litterarum expeditionem non expirat per mortem Principis re integra. ibid. num. 28
 Gratia requirit scripturam ad probationem, ita ut nec testes sufficiant. ibid. n. 29

Index Rerum,

Gratia per *firmam* præfertur gratiæ per *concessum*, quando utraque eadem die facta, & de anterioritate non constat. p. 417. n. 43. & p. 413. n. 10. & n. 4. & seqq.

Grauenen, *Grauenen*.

Grauenen quando dicatur habere vim diffinitivæ damnum irreparabile, vel præiudiciale causæ principali. p. 229. n. 7

Grauenen, quo fundantur appellatio, commissio, & inhibitiō, cessante & resoluta, resoluuntur cætera ei nitentia, & causa ad inferiorem redit. p. 341. n. 34. & seqq.

Guarentigia, *Guarentigiatum*. Vide *Executio*, *Obligatio*.

H

Habilis.

Omnis dispositio recipit restrictionem de habilitate actus, quæ supposita intelligitur. p. 369. n. 7

Cum de vno disputamus, cætera supponuntur habilita. ibid. n. 8

Heres. Vide *Successor*, *Commissio*, *Clericus*.

Commissio impetrata contra defunctum mortuum in integra ante citationem, & præventum iudicium, quando expiret contra hæredem, aut successorem, vel non. p. 283. à n. 12. cum multis seqq.

Instantia inchoata cum defuncto per citationem contingatur in hæredem, aut successorem. p. 284. n. 30. & seqq.

Lis coepta cum defuncto ex commissione subscripta, si nulla fuit, in hæredem delegatus iurisdictionem præuenisse non dicitur, sed coram Ordinario notiter conueniendus. n. 65. cum seqq.

Delegatus ex commissione subscripta volens prosequi contra hæredem litem coepam cum defuncto nullam, Senatus remittit causam Ordinario. ibid. n. 72

Inter hæredes tutoris, & administratoris si vnus sit Clericus, omnium causa coram vno iudice, & Ecclesiastico tractatur. pag. 310. n. 21. & 22

Redditio rationis promissa à defuncto cum sit in origine indiuidua, ita inter mille hæredes talis conferuatur, & omnes in solidum tenentur. ibid. n. 23

Hispania. Vide *Rex*, *Senatus*.

Hispaniarum Regibus pietate præexcellentiore magis conuenit vi oppressorum protectio. p. 73. n. 101

Hispaniæ consuetudo refertur antiqua circa maiorem Regis in custodiendis, & tuendis bonis Ecclesiæ Cathedralis vacantis mortuo Prælato. p. 15. n. 117

In Hispania scandala, & seditiones magnæ ortæ fuere anno 64. ob admissionem alienigenarum ad beneficia. pag. 80. n. 62. 27. & 28

Hispani ob longam Romæ distantiam difficillimè possunt adire Papam, ac idèò contumelias inter Ecclesiasticos Senatus modestè compescit. p. 82. n. 49

Rex per suos Legatos Romam missos scandala passa ab Ecclesia impedit. ibid. n. 50

In Hispania communiter reprobatur opinio Flores de Mena habentis Auditorum Came-

reg in prima instantia posse auocare causas pendentes in partibus ex obligatione Camerali. p. 231. n. 6. cum seqq.

Cuius tamen assertio declaratur. ibid.

Regi Catholico præ omnibus Principibus ratio superadditur difficilis aditus ad Sedem Apost. ad iustitiam retentionis litterarum, cum Hispaniarum Regna in vltimis Europæ, & orbis finibus sita sint. pag. 24. num. 4. & seqq.

Suspensio litterarum Apost. si à Sede Apostol. expectaretur de nihilo prodesset, cum non nisi iam illata violentia, & scandalo ruente accedere ad Hispaniam posset. ibidem num. 5

Textus singularis in c. cum longè. 93. dist. adducitur, expressè probans longè distare Hisp. Regna à Curia Roman. & signanter Regnum Gallicæ, esseque difficilè aditum. ibid. num. 8

Conditiones petiæ à Diana pro iustitia recursus ad Regem concurrunt omnes in violentiis illatis per Iudices Ecclesiasticos in Regnis Hispaniæ longissimè distantibus à Sede Apostol. p. 26. n. 26. & seqq.

Rationes longæ distantiæ, difficilis aditus, periculum minantis, & vrgentis necessitatis efficaciter vrgent in Hispan. Regnis ob executionem litterarum Apostolicarum in damnum Reipublicæ vtilitatis obtenturam. ibid. num. 29

Hispaniam in extremis terrarum, esseque principium, & finem Europæ, & vniuersi Orbis, sedere, apud omnes Geographos constans est. p. 27. n. 32. & seqq.

Spania (nomen Hebraicum significans quid absconditum) fuit appellata Hispania ob eius remotissimum situm. ibid. n. 34

Prophetiam Isaiæ cap. 18. loquentem de extremitate terrarum in Hispania verificari declarant plures Doctores. ibid. n. 33

Insula Cadiz vocabatur *Gadeira* Græcè significans extremitatem terræ. ibid. n. 35

Epitaphia notabilia sepulchrorum recensentur, quibus Hispania extremitas Orbis appellatur. ibid. n. 37. 38. & 39

Cantabria sita est in extremitate terræ, & orbis. ibid. n. 40

Item Prouincia Hispanensis. ibid. n. 41

Item Regnum Gallicæ (Authoris nobilissima Patria) vbi adest promontorium *Finis terræ*, sic dictum ob terræ vniuersæ finem. ib. n. 42. & seqq.

Roma cum sita sit in medio Regnorum Christianorum Europæ, perneceffe longè ab Hispania sita in eius extremitate. ibid. n. 45

Sedes Apost. semper agnouit extremitatem Hispaniæ, longum iter, & difficilè aditum, quam idèò excusauit in multis non recipientibus dilationem. p. 28. n. 46

Hispania nunquam desinit recognoscere Christi Vicarium vti caput Ecclesiæ vniuersalis. ibid. n. 47

Hispani Catholici antiquissimi gubernabantur cum aliqua dependentia à Sede Apost. ob terrarum distantiam, & inconuenientia in tarda expeditione negotiorum, & recurfu ad eam. ibid. n. 48. & seqq.

Pontifices antiquitus creabant Legatos à latere aliquem Prælatum Hispaniæ ad euitanda dispendia

& Verborum.

dispendia causata ob necessitatem recurrendi ad eos. ibid. n. 49

Plurima Concilia celebrata fuere in Hispania ad quorum Congregationem & decretorum obseruationem nunquam adita fuit Sedes Apost. ob longam distantiam, & tardam negotiorum expeditionem. ibid. n. 50

Assertio Geberti Episcop. Remensis dicentis, interiora Hispaniæ Papæ iudicia nescire declaratur. ibid. n. 52

Homo.

Homo ligatus manibus, & ab aliquo dissolutus si scribat, non dissoluentis ministerio, sed ex se ipso facit. p. 287. n. 56. & seqq.

Honor.

Honor Regis in pace subditorum consistit. p. 21. num. 91

Humilitas. Vide *Supplicatio*, *Senatus*.

I

Iactatio, *Iactans*. Vide *Commissio*.

Iactationis commissio subscripta an sit retinenda in Senatu ad preces eius, qui alias comprehensus sub clausula (omnè que alios) citatur à Delegato. pag. 289. n. 73. & sequentibus.

Iactationis Commissio vti à iure exorbitans præiudicialis parti, & Ordinario recipit restrictionem, itavt vltra personam iactantem in ea nominatim expressam non extendatur. ibid. n. 76

In iactationis commissione non permittitur apponi clausulam (omnè que alios) in d. de letur, quia contra incertos denegatur. ibid. num. 77

Iactationem ante omnia debet probare impetrans tanquam fundamentum contra iactantem nominatum. ibid. n. 78. & seqq.

Delegatus ex commissione iactationis subscripta non acquirit iurisdictionem, nisi in iactantem nominatum, qui alios ex clausula (omnè que alios) citet, Senatus horum causam remittit Ordinario. ibid. n. 81

Auditor Rotæ (cui commissio iactationis in prima instantia datur cum clausula (omnè que alios) non acquirit iurisdictionem vltra principalem iactantem nominatum, & nequit in monitorialibus ad partes missis eam apponere. ibid. n. 83. & seqq.

Iacobus.

Diui Iacobi Hispaniarum vniuersi patroni auctoritas refertur. p. 6. n. 14

Identitas. Vide *Ratio*.

Ignorantia. Vide *Mores*, *Immemorialis*, *Vide Consuetudo*, *Prescriptio*, *Obseruatio*.

Immemorialis super iurisdictione in criminalibus, & matrimonialibus præsentia per inferiori probanda erit coram Episcopo, qui interimillam exercet priuatiuè ex declaratione S. Congt. p. 221. n. 43. & seqq.

Impedimentum, *Impediens*, *Impeditus*.

Impedientes litterarum Apostol. executionem prætextu reformandi, & supplicandi Papam,

& supplicationem prosequendi non incurunt censuras Bullæ Cœnæ. pag. 39. num. 63. & seqq.

Impedire retentionis recursum vergit in damnum maioris, & præminentis Regis. p. 17. num. 3

Impedimentum non præstat, quod de iure non sortitur effectum. p. 141. à n. 113. cum seqq. & p. 287. à n. 55. & seqq.

Impedito agere non currit tempus. p. 185. n. 4

Impedimentum proueniens ex facto Regis excusat. ibid. n. 5

Impedito ex facto iudicis non currit terminus. ibid. n. 6

Impedimentum quacumque parte termini incidens, illum suspendit, nec attenditur principium tranquillum. p. 186. n. 16

Impedimentum legitimum dicitur siue sit iudicialis, siue extrajudicialis, siue de iure, siue de facto. ibid. n. 11

Impedito siue de iure, siue de facto non currit terminus ad publicandas litteras resignationis. ibid. n. 12

Impedimentum legitimum habens ad se præsentandum Sed. Apostol. de iure excusatur. p. 347. n. 25

Impedimento semel cessante res facillè reuertitur ad suam primæuan naturam. p. 382. n. 39. & seqq.

Per impedimenti hominis remotionem statim, & ipso iure subintrat iuris dispositio. p. 287. n. 53. & seqq.

Ob impedimentum iurisdictionis in alium transfertur ne detineatur iustitiæ administratio, dum expectatur impedimenti remotio. p. 151. num. 30

Absentiam iudicis notabilem non solum esse impedimentum, ad eum excusandum à munere iudicandi, verum ad iurisdictionem in alium transferendam. ibid. n. 37

Imperator, *Imperium*. Vide *Rex*, *Regnum*.

Imperatores assistebant Conciliorum celebrationi, vt obliterent iniquitacionibus, & turbacionibus. p. 10. n. 57. & 58

Imperij securitas in Ecclesiarum pace consistit. p. 11. n. 71

Imperia non dubitauerunt sacris seruire. ibid. num. 69

Imperium nihil aliud est quam cura salutis alienæ. ibid. n. 75

Absque imperio nec natura ipsa, nec gens, nec mundus stare poterat. ibid. n. 78

Carolus Imperator impetrauit à Synodo, ne sine suo consensu instituerentur Episcopi. p. 32. n. 6

Imperatoris potestas & dominium, in gubernatione, & protectione subditorum consistit dumtaxat, non in rebus singulorum. p. 101. n. 23. & seqq.

Imperatoris Honorij epistola missa Papæ refertur, qua profertur sui intuitu pacem custodiendam, & seditiones Ecclesiæ obuenientes se dare. p. 201. n. 5

Imperatores profitentur maximam adhiberi sollicitudinem circa Dei dogmata, & Sacerdotum honestatem. p. 202. n. 14

Imperatores Christiani agnouerunt Imperij felicitatem, & amplitudinem consistere in vigilantia cultus diuini. ibid. n. 19